

[Urban Hansen.]

af altfor mange som sigtende til personer, der kun kan gøre tingene halvt. Oftest vil det være sådan, at der er ting, de slet ikke magter, men til gengæld andre, som de til 100 pct. kan gøre akkurat lige så godt som dem, der ikke kaldes erhvervshemmede.

Jeg mener, at vi her har med et problem at gøre, om hvis løsning det vil være absolut vigtigt, at der bliver den størst mulige samling. Vi står ikke tomhændede i vore overvejelser. Der er, og også i samdrægtighed, i kommunerne udover landet, i hvert fald i nogle kommuner, gjort et pionerarbejde, som der kan bygges videre på. Der er allerede kontakt til en række organer; der er kontakter, som det må være naturligt at søge videre udviklet, når disse lokale udvalg etableres. Der er også en række problemer udover de i forslagene nævnte, som det vil være naturligt at tage med. Der er spørgsmålet om hjemmearbejde, eventuelt effektivisering af salgsarbejdet for det, der produceres i hjemmet, således at den erhvervshemmede, som ikke kan opnå fuld arbejdsevne, får en chance for at tjene et supplement til invaliderente. Der er problemet om beskyttede værksteder for dem, som selv efter behandling ikke kan blive smittefri, men som alligevel har en arbejdsevne, der også bør udnyttes af samfundet til de pågældendes egen gavn og glæde.

Som sagt, der er problemer; der er mange, der er store problemer, men de er ikke anderledes, end de kan løses. Jeg tilsiger den socialdemokratiske gruppes velvilje overfor lovforslagene, og jeg vil ved forhandlingens afslutning stille forslag om, at der nedsættes et udvalg til deres videre behandling.

Krogh: Det første af de to lovforslag, vi her behandler, kan vel benævnes samordningsforslaget, og det andet indeholder en ændring i eller måske rettere en udvidelse af § 30 i forsorgsloven. Begge de to lovforslag tilsigter at fremme bestræbelserne

for at indpasse de erhvervshemmede medborgere i erhvervslivet, både for, som det hedder i den højtærede ministers fremsættelse, at gavne de pågældende og for at gavne samfundet.

Jeg vil gerne understrege, og det har den højtærede minister også gjort opmærksom på, at der indenfor den gældende lovgivning er adskillige muligheder for at give hjælp til optræning af erhvervshemmede og for at hjælpe dem til en passende beskæftigelse indenfor erhvervslivet, og der er allerede gennem årene opnået betydelige resultater i så henseende.

Lovforslaget om foranstaltninger for erhvervshemmede tilsigter at give lovhjælp til oprettelse af en ny kommunal organisation, de såkaldte kontaktudvalg, som foreslås sammensat på et ret bredt grundlag, og som skal foretage en helhedsbedømmelse af den erhvervshemmedes status. Ifølge lovforslagets § 2 foreslås det, at kontaktudvalget skal bestå af en repræsentant for kommunalbestyrelsen, der skal være formand, en tjenestemand ved kommunens sociale forvaltning, en tjenestemand ved vedkommende arbejdsanvisningskontor, et medlem udpeget af arbejdernes fællesorganisation, et medlem repræsenterende arbejdsgiverne, en fast læge, der både skal tilknyttes udvalget og være medlem af det, og derudover eventuelt en eller flere repræsentanter for kommunerne i oplandet.

I slutningen af § 2, stk. 1, tilføjes yderligere, at kommunalbestyrelsen kan foranledige udpeget en sygehuslæge som medlem, og at invalideorganisationerne og Samfundet og Hjemmet for Vanføre kan være repræsenteret. Jeg har i parentes bemærket et lille personligt ønske om, at sidstnævnte institution ville antage navnet Samfundet og Hjemmet for Svagføre. Ligeledes kan ortopædiske hospitaler eller ambulatorier være repræsenteret. Endelig foreslås det i § 2, stk. 4, at socialministeren kan godkende afvigelser fra de i stk. 1 indeholdte regler, og der kan, som det fremgik af socialministerens fremsættelse, i den forbindelse bl. a.